

DEBRECZENI FÜGGETLEN UJSÁG

ELŐFIZETÉSI ÁR: HELYBEN: EGY ÓRA 1 KORONA, NEGYEDÉVRE 3 KORONA, VIDÉKEN: EGY ÓRA 1 KORONA 50 FILLÉR, NEGYEDÉVRE 4 KORONA 50 FILLÉR

PÁRTOKTÓL FÜGGETLEN
POLITIKAI NAPILAP

FELELŐS SZERKESZTŐ: DR. HEGEDŰS LORÁNT
KIADÓTULAJDONOSOK: HOFFMANN ÉS KRONOVITZ
SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: PIAC-UTCA 49

Debreczen mulasztásai

Városrendezés

(Folytatás.)

(s—s.) A városrendezést természetesen az elején kell kezdeni és nem a farkánál.

Város elejének pedig azt nevezzük, ahol a legnagyobb beözönlés történik, tehát a pályaudvar környékét, amely nálunk éppen a legelmaradottabb, az idegenre a legkedvezőlenebb benyomást teszi s a nagyszabású, modern pályaudvarnak riktó ellentétét képezi. Nem enyhíti ezt a csinosan parkirozott, burkolt és szegélykövezett köztér sem, mert a háttér, a staffage lehangozóan szegényes. — Apró-cseprő hentes-, trafikos- és szatóc-boltikák, amilyenek a falu közigazgatási erőlködését szokták jelezni; egy-két kisebb kocsma meg vendégfogadó, melyet nagy ambícióval szállónak, sőt szállodának neveznek el; talmi eleganciával fölcicomázott éjjeli mulatóhelyek, melyek csak óriási önfeláldozással tudják üzleteiket fentartani, mert azt a nivót, amit a költséző gálans közönség megkíván, ott, azon a helyen, azokban a helviségekben elérni nem képesek.

Minden törekvő és fejlődni akaró város, mint: Szeged, Pozsony, Győr, Sopron, Szombathely stb. (Budapestről nem is beszélve) már jó 20—25 évvel ezelőtt kezdte a vasuti állomás környékét rendezni és szépíteni. A legszebb, legmonumentálisabb köz- és magánépületek üdvözlők az idegent reprezentatív külsejükkel s szinte kihívják a közfigyelmet.

Nálunk az ilyesmivel senki sem gondol.

Aminthogy azok az exponált köztisztviselők, akikről a polgárság teljes joggal elvárható, hogy a városrendezés dolgában

egészséges terveikkel és eszméikkel előállítsák a helyes irányt megjelöljék, a magától felkinálkozó megoldásokat makacs következetességgel kerüljék, de boldog önteltséggel bonyolódjanak bele olyan tervekbe, melyeknek sikertelensége előrelátható. Jól átgondolt koncepció helyett ötletszerű reformokat vetnek fel minden készület nélkül.

A vasuti állomás tájékán az utcák egész sorozata tátong elég sivár elhagyatottságban. A magisztrátus egyszerűen megelégedett róluk. Pedig szélesek, egyenesek, hosszúak. Nincs is egyéb szépséghibájuk, mint az, hogy elődeink — talán az idegenforgalom emelése céljából — csupa örömtanyákkal népesítették be őket. Ez valamikor igen jó ötlet lehetett, de ma már nem hisszük, hogy ilyen kultúrával valakinek imponálhassunk.

Nem vagyunk álszemérek. Nagyon jól tudjuk, hogy az örömtanyák is a szükséges rosszhoz tartoznak. De engedelmet kérünk, arra nem látunk semmi szükségét, hogy az ilyesmivel elkerüljünk.

Az ilyen tanyáknak talán akad még hely nagy Debreczen városában akár három-négy felé is, azonban a Késes- és az Erzsébet-utcákat, melyek városfejlesztési szempontból óriási fontossággal bírnak, meg kell tőlük tisztítani.

Méreteiben és vonalaiban szebb utcát a vasut közvetlen közelében alig lehet képzelnünk, mint az Erzsébet-ut, melynek még az az előnye, hogy egyenesen a Külsővásártérre vezet, ahonnan folytatólag egy hatalmas körutnak máris megvan a természetes alapja.

Nagyszabású üzleti élet fejlődhetik ki az Erzsébet-uton és az annak folytatását képező utvonalakon, ha magisztrátusunk nem sajnálja a fáradságot, hogy ezzel a gondolattal érdemlegesen foglalkozzék.

Csupán ezen városrésznék fellendítése

máris nagyban hozzájárultunk ahhoz, hogy az üzleti életet decentralizáljuk, illetve bővítsük, általánosítsuk. Számos jelenlegi és még keletkező egzisztenciának egyengetjük a boldogulás útját, ha ezt a részt az üzleti forgalomnak megnyitjuk, de egyúttal gazdaságilag is gyarapodunk, mert ennivel több „adóalanyt” nyerünk.

A város azon exponált része természetesen megfelelő formát is nyer, úgy, hogy az idegent nem kell röstelkedve a kritikát megütő egyetlen Piac-utcára tuskolnunk, hogy ott más, némileg kiengesztelő benyomásokat szerezzen.

Nem sokkal jelentéktelenebb a Késes-utca sem, mely Debreczen leendő gvarnegyede felé vezet. Ezt is, mint különösen az Erzsébet-utat, villamos vasuti közlekedésre kell berendezni.

Igen szép volna a most majdnem néptelen Ispotály-utca is, melynek odiozus neve az elmúlásra emlékeztet. Olyan is az, mint a reménytelen beteg, akit Isten és ember elhagyott. Ebbe is kell már egyszer életet elektrizálni. Gyönyörű lakóhely lenne az ott minden szabályozás nélkül; csak éppen egy szép házsort kell oda építeni.

Ime, az új Debreczen milyen szépen bontakozik ki előttünk így — a papíron. Mert vezető köreink az életet követelő gondolatot nem tudják vagy nem akarják érvényre juttatni.

Hanem ahol egyáltalán nem lehet mozogni sem, ott forgalmat akarnak létesíteni, mint (hogy egyebet ne is említsünk) a Simonffy-utcaiban, ahol disztában voltak azzal, hogy sem jobbról, sem balról nem kaptak olyan telket, hogy jó széles utca mentén monumentális palotákat építhessenek, mégis megépítették az utca szélességének rovására is azt a két szűkmellű, lapos és hórihorgas épület-

LEGJOBB FEHÉRNEMŰEK FEKETÉNÉL.

Tavaszi lira

Írta: Pakots József.

I.

Péter karjára vette a tavaszi felöltőjét és vidáman, frissen futott végig az utcákon. Bolondosan fürgének, rugalmasan fiatalnak érezte magát; minden nőt, akár szép, akár csunya volt, érdeklődve nézett meg, bepillantott a kalapjuk alá, végigsimogatta tekintetével az ablakjukat, ott fürkészett, kutatott pillantásával a blouse-uk körül és kedvtelve, jókedvűen állapította meg:

— A nők tavasszal legszebbek!

Ez a gondolat rögtön emlékébe idézte Pált. Ah, Pál, a kitűnő Pál, a nők kedves szakértője, az élet nagy művésze, — milyen kár, hogy most nincs itt!

Ők ketten, hogy tudták értékelni az élet legszebb szépségét, amely egy finom asszonyi teremtésből sugárzik rá a mindenségre.

— Te, — modta neki Pál, valahányszor életébe új asszony vonult be — most jutottam el az igazához. Ilyen nő nincs és nem is lehet több az egész világon. Az igazi, az egyetlen! A süritett asszony. Talán egy évszázad termel egyszer egy ilyet. Aztán a következő évszázadig meddő a természet s nem tud formálni hasonlót.

Valósággal művészi élvezet volt Pált hallgatni, amikor a szerelméről beszélt. — Poéta lett ilyenkor belőle, a szava lágy, zizegő volt, mint a selyem és gyöngéden beburkolta vele az aszonyait. Mámoros himnuszok zengtek a hangjában és titkos, rég elfelejtett álmokat csilingelt föl vele a hallgatóságban. Mint ahogy a kolostor harangja fölveri a mély, visszhangos, homályos boltíveket, amelyek alól kámszás barátok indulnak a szentély felé.

Péter sóhajtott. Könnyedén, kissé bosszusan sóhajtott. Ej, milyen jó volna, ha itt sétálna vele Pál!

Különös is, hogy nincs itt. Hiszen mindig elvághatatlanok voltak. Az emberek már mosolyogva szokták említeni róluk:

— No persze, Péter és Pál!

Csakugyan Pál részéről némi hűtlenség van a dologban. Elutazott már két hónap előtt, a tél kellős közepén, nekiindult Délnek elébe ment a tavasznak. Tudta, hogy őt köti a hivatala és mégis elutazott. Voltaképpen megcsalta, megkárosította őt, mert megelőzte a tavaszi szépségek élvezetében és nem osztotta meg azokat vele.

— Pál, Pál, ez csunya dolog, határozottan csunya!

Az utcán rikkancsok szaladnak végig és tele torokkal kiabálták:

— Déli kiadás! Szenzációs déli kiadás!

Péter önkénytelenül a zsebébe nyult, rézpénzt keresett elő és megvett egy újságot. Nem volt nagyon kíváncsi a kis boulevardlap hireire és csak futólagosan pillantott végig az apró betű-sorokon, amikor egyszerre rémülten tapadt tekintete egy parányi hirre. Alig néhány sornyi volt a közlemény és arról szólt, hogy Nizzában meghalt Tavaszi Pál, a budapesti társaságok kedvelt gavallérja, aki két hónap előtt gyógyulást keresni ment a napsugaras Délre.

Péter szeméi előtt összefolytak a betűk és gyorsan egy közeli kapu alá állt, hogy a nyílt utca során ne gyönyörködtesse az embereket egy síró nagy ember különös látványosságával.

II.

— Oh, Pál, Pál, hát ekkora lett a te hűtlenséged!

Péter gyorsvonaton utazott fel Bécsbe s onnan a nizzai expresszrel a barátja temetésére.

Odalent már nyár fogadta, sugárzó színek, kacagó földek, égő pirosak, mély kékek, És a színek ragyogó keretébe foglalva a fekete hamveder, a gyászos ravatai. Pálnak, a nők kedves szakértőjének, az élet nagy

sávot, kiküszöbölve belőlük az udvarokat és a levegőt. Csak azért is. Hogy valakinek igazsága legyen, hogy illyent is lehet építeni.

Természetesen abban a sikátorszerű utcában nagy köcsiforgalomról vagy villamos közúti közlekedésről örökre le kell mondani és arról is, hogy ott valamikor pezsgő üzleti élet legyen. Ami pedig egy kis előrelátással lehetett volna.

No de hát a mi városi köreink könnyen tultesznek magukat az ilyen csekélységekben.

Nagy szabad teret igénylő vásárcsarnok hiányában (amelyről dr. Balkánvi Miklós már 25 év óta beszél és cikkezik) egyszerűen odabiggyesztek a — piacot s most már az embereknek, akarva, nem akarva, ott kell nyüzsgőniük.

(Folytatjuk.)

A színház-kérdés

Új tárgyalások indultak meg

A debreceni színház ügyeinek elintézése még mindig nem jutott a döntésig. A tanács mai ülésén hosszan foglalkozott a kérdéssel, de nem látta annyira precizizozva a részleteket, a különböző érdekek biztosítására nem talált minden tekintetben olyan garanciákat, amelyek mellett a megoldási tervet elfogadhatta volna. A kérdés elintézése tehát négy napra újabb elhalasztódott.

A tanács éppen a garanciális kérdések körül látott hiányokat s így arra kíván most biztosítékot szerezni, hogy az előadások megtartása, az előadások nivója, a befolyó jövedelmeknek művészi célokra való szolgálata kétséges soha ne legyen s hogy a hitelezők egy újabb elhatározásával a pénztár lefoglalható ne legyen s így elő ne álljon az a helyzet, hogy az előadások megakadnak. Erre irányult Rostás István főkapitány indítványa, hogy mind e célok biztosítására 20000 koronát tegyenek le.

A tanácsülésen történekről a következő tudósítás számol be:

Könyves Tóth Mihály dr. kulturtanács-

művészenek hallgató, mozdulatlan holttestével.

Péter odaállt a ravatal elé és nézte a barátját. Aztán a villa terrasszáról leszakított egy piros gránátvirágot és odatűzte a halott gomblyukába.

Oh, Pál, kintinő Pál, mennyire stilszerűbb volna és mennyire illőbb hozzád, ha most a dunai korzón, az Andrassy-uton vagy a Kossuth Lajos-utcán sétálnál. Kutató, beszédes pillantásokat küldenél a virágos kalapok alá, halk, könnyed vallomásokat lehelnél picit, szomjas fülekbe: oh, Pál, miért csuktad le merész, meleg tekintetedet s miért szoritottad össze vidám mosolyu, kissé gunyoros ajkaidat?

Péter odatámasztotta fejét a ravatal szögletéhez és arra gondolt, hogy ezentul a tavaszok is hidegebbek, sugártalanabbak és illatnélküliebbek lesznek. Hiszen hiányzani fog már a legrajongóbb megértőjük.

A ravatal mellől halk, muzsikáló sirás hangzott fel. Péter elinte nem is hallotta. Nagy elmerülésében azt hitte, hogy a saját lelke zokogásának benső zengését hallja, míg végre ráeszmélt, hogy valaki más is sir a barátja koporsójánál.

Főlnézett és egy nőt pillantott meg. Péter kimeresztette a szemét és erősen megnézte a nőt. Ki lehet? Mit akar itt? Rokona volna Pálnak? Nem! Pálnak — jól tudta — nem volt semmiféle rokona. Senki vérszerinti hozzátartozója, csak szerelmei.

Tehát egy szerelme.

Péter kegyelettel nézett a nőre és mélyen meghajolt. A nő könnyed főhajással válaszolt és megtörölte a szemét.

nok ismertette a színházi bizottság javaslatát, amelyet elfogadásra ajánl.

Kovács József polgármester nem látja a javaslatban a lényegét, amely első sorban érdekelhet mindenkit, hogy milyen lesz hát a megoldás.

Körner Adolf előbb magyarázatokkal ismerteti, majd K. Tóth Mihály dr. tanácsnok fölolvassa a hitelezői csoport második ajánlatát, amely az anyagi vezetést ifi. Schwarz Vilmosra, a művészeti vezetést Zilahy Gyulára és Békés Gyulára bizná s a befolyó jövedelmekből elsősorban az előadások megtartására s nivóságára szükséges kiadásokat teljesíték, azután a sürgős követeléseket fizetik ki, végül a hitelezők részére a megmaradt összeget valamelyik pénztárnál folyószámlán helyeznek el.

Rostás István főkapitány azt hiszi, hogy minden ilyen intézkedés csak injekciót jelent, amely a beteget ideig-óráig életben tartja, de föl nem gyógyítja. Azt indítványozza, hogy ha azonban mégis a tanács elfogadja a javaslatot, kösse ki, hogy az első ízben befizetendő 20700 korona után fönmaradó összeg a bérletből befolyó pénzből el nem költendő, hanem az az előadások megtartásának biztosítására s esetleges egyéb birói foglalkások elkerülésére, amire esetleg garanciát is vállalhat a hitelezők csoportja. Ezenkívül a művészeti kiadásokra teljesen korlátlan szabad kezett kíván biztosítani a művészi vezetőségnek.

Körner Adolf a főkapitánynak válaszolva kijelenti, hogy az orvos sem tudja, vajon halálos-e a baj és ezért kísérel meg az utolsó pillanatig minden eszközt, hátha lehetséges a gyógyulás. A főkapitány javaslatát helyesli. De Szávay Gyula tegnapi indítványát határozottan rossznak tartja, mert az a legnagyobb bonyodalmakra vezet.

Csóka Sámuel tb. főjegyző nem fogadja el az indítványt, mert nem látja az ajánlott mód szerint biztosítva a színház zavartalan vezetésének lehetőségét. A szerződés azonnal való fölbonthatását javasolja. Követeli a város pénzének megtérítését.

Körner Adolf főjegyző: Az föl van véve az azonnal kifizetendő követelések listájába.

Vargha Elemér dr. nem látja tisztázottnak a kérdést, nincs mindenkitől írásbeli nyilatkozat, nincs garancia a vállalt kötelezettségek teljesítésére. Tudomása szerint a Debreceni Első Takarékpénztár sem egyezett ki.

Könyves Tóth Mihály dr. tanácsnok kijelenti, hogy a Debreceni Első tízezer koro-

nás követelése fedezetet nyer 2000 korona fizetéssel és Zilahynak 7000 korona érték-papírjával.

Magoss György dr. főügyész: Ez a legkisebb baj.

Kovács József polgármester: De más dolgok sincsenek tisztázva, például mi lesz Békés hatásköre, kell-e ő Zilahynak, mert nekem nem kell.

Körner Adolf főjegyző kijelenti, hogy a válság idején ő hívta, vajon átvenné-e másfél évre a színházat anyagi garancia mellett. De erre Békés nem vállalkozott, hanem azt mondta, hogy a közönség és az igazgató érdekében vállalja a művezetést Zilahy Gyula mellett.

Kovács József polgármester: Vagyis a legkönnyebb végét választotta a kérdésnek. Így én is direktor lehetnék.

Körner Adolf főjegyző: De nem értene hozzá a polgármester ur és ez a különbség. — Zilahy különben nemcsak hozzájárul, de maga kéri Békés művezetését. Zilahyra pedig szükség is van, mert a koncesszió az övé.

Tóth Emil dr. elfogadhatónak tartja a javaslatot, ha a hitelezők csoportja biztosítja az előadások megtartását, azok nivóit s a pénztár bántatlanságát a csoporton kívül álló hitelezőkkel szemben.

Magoss György dr. főügyész úgy látja, nem jó formában került ide a kérdés. Zilahynak a kész megegyezést kellett volna ide terjeszteni s a tanács kötelessége csak az lett volna, hogy ha azt jónak találja, elfogadja. Ő maga is több lézagot talál az idekerült megállapodáson.

Rostás István főkapitány azt javasolja, hogy tegyen le a hitelezők csoportja az itt elhangzott kívánságok teljesítésének biztosítására 20000 koronát, ami fedezete lenne minden eshetőségben előálló kiadásokra.

Szabó Kálmán főjegyző több fölvilágosítást kíván s a kérdés egyes részleteinek precizizozását tartja szükségesnek.

Körner Adolf főjegyző miután úgy látja, hogy a tanács tagjai nem nyertek teljes megnyugtatót, hívja föl a bérlőközönséget, hogy miután Zilahy Gyula szerződési kötelezettségeinek még eleget nem tett s a színház-kérdés megoldva nincsen, amíg ez megtörténik, a bérleti összeget a városhoz fizesse be, a főügyészt pedig bizza meg, hogy tárgyaljon az érdekeltekkel, szerezze be a szükséges nyilatkozatokat s négy nap mulva teriessen be precíz, megnyugtató megoldási tervet. — Ha

— Hát akkor kísérjen el! Ha ugyan nem nagy fáradság!

— Oh, ezer örömet! — ajánlkozott möhön Péter, de aztán megdöbbsent a saját möhóságától és bűnbánóan tette hozzá:

— Legalább el fog az uton mondani egyetmást a Pál utolsó két hónapjából . . .

— Igen, igen, róla fogunk beszélni! — mondta a nő hévvel.

Elutaztak. Külön fülkébe zárkóztak, mint két bizalmas ismerős. A vonatuk egy darabig a tenger partján haladt, sétvonták a függönyöket és úgy nézték a végtelen vizet. Bucsuztak a tenger mély kékjétől, a bábérfák illatától, a napfénytől és a szívük megtelt mámoros sejtelemmel. Mikor a tenger csillámló kék szalagja már eltűnt előlük és a kilátást elzárta egy előretolódó kis domblánc, nem mertek egymásra nézni. — Félték attól, hogy a tekintetük elárulja a titkos gondolatukat.

Makacsul nézték az ablakokat és hallgattak. Mind a kettőjüket valami szorongó érzés nyugtalanította. Sokszor azon a ponton voltak, hogy beszélgetést kezdjenek ilyenformán:

— Pál . . .

De összeszorult a torkuk és a szívük re-megett.

Egyszer aztán a nő felugrott, odaállt az ablakhoz és rászoritotta homlokát az ablak üvegére.

Péternek ekkor a fejébe szaladt a vére, közelebb ilt az ablakhoz és hirtelen ráfonta karját a nő derekára. A nő egy kissé megre-megett, de aztán áthevült arcát mosolyogva fordította Péter felé . . .

— Asszonyom — szólalt meg Péter elfogódva — ön ismerte az én barátomat?

— Pált? Oh, nagyon jól! — felelte a nő és könnyen elpirult. — És ön?

— Én az ő barátja vagyok. Nagyon messziről jöttem, hogy itt legyek a temetésén és egy virágot tűzsek a gomblyukába! Oh, Pál nagy ember volt!

A nő elcsukló zokogással sóhajtott fel: — Az volt! Én csak két hónap óta ismerem; itt ismerkedtem meg vele Nizzában és örökké siratni fogom.

Péter meghatottan mutatkozott be:

— Március Péter vagyok.

— Örvendek, uram! Illetőleg . . .

Bocsánatkérőleg nézett a halott felé. Kissé furcsán hanzott itt a fekete ravatal lábánál ez a szó:

— Örvendek . . .

Péter is a halottra nézett s a merev ajkak keskeny íve fölött mintha egy gunyoros mosoly lebegett volna.

III.

— Mit csinál most? — kérdezte Péter a temetés után a nőtől.

— Elutazom.

— Hova?

— Haza, Svájcba! Most már mindegy. Itt sincs számomra napfény.

Péter zavarba jött. Nézte a nőt és mondani szeretett volna valamit. A nő olvasott az arcában, mert mosolyogva kérdezte:

— Az ön hazájában nem lehetne Svájcban keresztül is jutni?

— Oh, hogyne! — sietett a válaszsza-
Péter.

pedig ez a megoldás sikerre nem vezetne, a szerződést bontsa föl a tanács és a bérleti összegből fedezze egy rövid intendatúra-rezsim költségeit.

Ezt a javaslatot a tanács egyhanguan el is fogadta, azonnal meg is szövegezte a fölhívást, amelyet Zilahy Gyula is elfogadott s így a maga nevében is a tanácsi határozatban foglaltak szerint felhívást irt alá a közönséghez, amely a következő:

ÉRTESETÉS

a tisztelt színházi közönséghez

Minthogy a színházi válság még befejezést nem nyert, a bérleti összegek pedig már esedékessé váltak, a városi tanácsal történt megállapodáshoz képest és a bérlet közönsége érdekeinek és jogainak biztosítása céljából, fölkérem a t. bérlet közönséget, hogy a bérleti összegek a városi házipénztárnál sziveskedjenek befizetni.

Zilahy Gyula,
színigazgató.

Mindezekre pedig az a megjegyzésünk, hogy a kérdés újabb és újabb fázisa igazolja a mi álláspontunkat, hogy a végleges megoldás egy pályázat kiírásában van csak és egyedül.

Családi dráma a városháza udvarán

Merénylet a feleség ellen

A Tizenháromváros-utca egyik örökké lefüggönyözött ablaku házikójában hirdett éjjeli mulatótanya van. Ennek társtulajdonosai Polgári Bálint és neje, régen rossz viszonyban állanak egymással, úgy hogy az asszony nemrégiben válópört is indított férje ellen. Sőt a városból is elköltözött és Hajduböszörményben telepedett le, ahol szintén van ilyen éjjeli mulató telepe. Ma azonban adórendezés és más folyó ügyek elintézése céljából bennjárt Debrecenben. Amiről férje is tudomással bírt, bezárta az asszonyt a városháza folyosóján s előbb csak fenyegette, majd időközben revolvért szerzve, rálőtt az asszonyra, akit a golyó csak surolt s lényegtelen sérülést okozott azon. Minthogy Polgáriéknak nem ez az első fegyveres összetűzése, a rendőrség az ügyet áttette az ügyészségre, ahol a merénylő férj ellen az eljárás megindult.

Az esetről a következő értesüléseink vannak:

Polgári Bálintné már nem egészen fiatal asszony. Jó negyvenes. De azért még mindig más felfogása van a házasságról, mint a férjének. Szereti a vigságot, társaságot s állandóan volt egy-egy barátja, akit különösebben becsült a többinél. Lehet, hogy ezt a természetét férje félremagyarázta s szenvedelmesebben viselkedett az asszonnyal szemben, hogysem ez óhajtott. Ezért állandó volt közöttük a perpatvar, sőt a viharosabb családi jelenetek is minduntalan ismétlődtek a közös otthonban. Pár hó előtt már a férfi egy merényletet is megkísérlett neje ellen s csak a jelenlevők közbelépésének köszönhető, hogy ennek az esetnek súlyosabb következményei nem lettek. Akkor a házastársak szét is váltak s csak december 20-án kerültek ismét vissza egymáshoz. Ez

óta látszólag helyre is állott közöttük a béke. Tegnapig.

Tegnap férj és feleség között szenvedelmes vita, majd olyan vehemens jelenet játszódott le, hogy az asszony kereken kijelentette:

— Többé köztünk együttéléstől szó sem lehet!

És faképnél hagyta Polgári Bálintot. Aki ellen a válópört már régebben megindította s úgy látszik csak anyagi okok miatt látszólagosan állította vissza ezzel szemben a felborult családi egyensúlyt. Menten ki is költözött Hajdusoboszlóra, ahol szintén van egy mulatója.

Ma délelőtt 100 koronát kellett felvennie Polgári Bálintnénak a debreceni városi adóhivataltól. E célból meg is jelent a városháza belső részében elhelyezett hivatalban, ahol a folyosón már várt reá a férje, ki szintén tudomással bírt a pénz felvételéről. Az elkeseredett ember, alig pillantotta meg asszonyát, felé ment, magából kikelve szidta, piszkolta, majd kezét is emelt erre és szóbavágta feleségét. Ugy hogy Polgáriné síelve bemenekült előle az adóhivatalba. Am Polgári Bálint ide is követte, tovább inzultálta s csak mikor a tisztviselők durva modora miatt kiutasították, hagyta el a hivatalt. Lement Tóth Gyula vaskereskedésébe, itt egy vadonatúj revolvért vásárolt. És leste, amíg az asszony ügyeit elvégzi.

Polgáriné az előbbi jelenetek hatása alatt, nem mert egyedül távozni, hanem egy hajdut rendelték melléje. Még a pénzügyigazgatóságnál akadt dolga. Ezt el is végezte, visszajött az adóhivatalhoz s itt is rendezte ügyét, az udvaron keresztül távozni készült a városháza épületéből. Egy hajdu volt kíséretében. Akkorra már Polgári Bálint is visszatért s az asszony sarkába szegődött. Ismét fenyegetni kezdte. Majd látta, hogy az asszony már biztonságban érzi magát s nem is méltatja feleletére, a most vásárolt revolvért előrántotta s az asszony fejének irányítva egy lövést tett abból. A másodikra már nem volt ideje, mert az eset szemtanúi lefegyverezték s elszedve fegyverét, ártalmatlanná tették.

Csakhamar megjelent a merénylet színhelyén K. Szalai Béla hatósági orvos, aki Polgárinét kezelés alá vette, de csak bal vállán talált egy golyó surlódás folytán eredt felhámzott sebet. Amely 8 napon belül már előreláthatólag be is heged. A golyó is napfényre került, mikor Polgáriné ruháit az orvosi vizsgálat miatt lefejtették. Teljes épességében esett ki az asszony felső öltözkékből. Kilenc centiméteres ólomsurlódás volt, mely ha talál, bizony szomorubb kimenetele támad a mai családi drámának, mely körül a vizsgálat már teljes világosságot állapított meg.

Az asszony hazament lakóhelyére, Polgári Bálint ellen pedig a vizsgálatot a kir. ügyészség folytatja.

Irodalom

A **gondolkozó gép**. A Titanic katasztrófájának áldozatai közt volt egy francia származású amerikai író, Jacques Futrelle, aki nagy népszerűséget élvezett nem csak a tengeren túl, hanem mindenütt, ahol angolul olvasnak. Hirnevét fantasztikus elbeszélései

szerezték, melyek a Wells-féle tudományos regény nyomdokain elindulva, meglepő és izgató meséjükkel fogják meg az olvasó érdeklődését. Főalakjuk Van Dusen professor, akit gondolkozó gépnek neveznek, mert tisztán csak logikai gondolkodásának erejével az élet legbonyolultabb eseteit és jelenségeit is megfejtí. Az érdekes történetekből Radó Antal kitünő vállalata, a Magyar könyvtár már régebben is adott egy füzetre valót, most pedig újabb sorozatot ad Van Dusan professor újabb eseteiből. „A gondolkozó gép” címmel, Schöpflin Aladár fordításában. A füzetet a Lampel R. (Wodianer F. és fiai) cég adta ki; ára 30 fillér.

Az első vig-est

Fényes siker.

Soha annyi embert és soha annyi kacagást, amennyi tegnap délután volt a Bika dísztermében! Azaz hogy mégsem soha! Így szokott ez lenni mindig azokon a vig-esteken, amelyeket a csütörtöki felolvasó-esték rendező-bizottsága tart. A termet mindig zsufolásig megtölti a kettős cél: a közönség humánus érzése, hogy minél több gyermeket lehessen a szerény belépti díjakból fölruházni, és a bizonyosra vehető pompás szórakozás. Így volt tegnap is. Már jóval 5 óra előtt csak úgy özönlött a közönség a Bika felé s mire a műsor kezdetét vette, zsufolásig tele is volt a tágas terem!

Tizenkét pontból álló gazdag, változatos, mulatságos programot várt ott az érkezők; és a szegény referens azt sem tudta, hogy a sikerültnél sikerültebb számok közül melyikről is emlékezzék hamarébb.

Előbb talán a zenésekről. Volt itt annyi-féle, jobbnál-jobb muzsika, hogy mindenki megtalálhatta a magáét! Micsoda finoman, tökéletes együttléssel játszott például a Cigánybáróból vett egyveleget a női zenekar! Ez érdekes újítás volt. Ilyenben ép az a közönség, mely az estéket látogatja, máskor bizony nem részesül. És hálás is volt az újítás, mert a zenekar kitünően játszott. — ami elsősorban Ausserl Károlynak, a kiváló karmesternek érdeme, — a közönség pedig szívesen fogadta és meleg elismeréssel tapsolta a fegyelmezett zenekart, mely aztán szép ráadással köszönte meg az óvációt.

Akik a cimbalmot szeretik, azok meg a *Fuskás Ottilia* pompás játékában gyönyörködhetnek. Kuruc-nótákat játszott a közkedvelt hangszereken, melyet művészileg kezel s nem csoda, hogy oly nagy tapsvihart aratott.

Igen szép volt a „Paraszthecsuilet” Intermezzója trióban, melyet *Fehérváry Margit* (hegedű), *Magyar Ilona* (cello) és *Körmendi Lipót* (zongora) adtak le gyönyörűen, meleg együttléssel, teljesen érvényre juttatva a remek mű szépségeit. Őket is zaisosan megtapsolták.

Külön, hosszabb méltatást érdemelne a *Szell Kálmán* dr. zongorajátéka. A kitünő, keresett orvos, mint köztudomásu. egyuttal hivatott művelője a zenének is, nemcsak virtuóz-játékával, hanem még sokkal inkább poétikus, komoly kompozícióival. Harmnötödik opusa azonban, melyet most oly briliáns könnyedséggel játszott, a vidám muzsika istennőjének hódol. A címe: „Béka-koncert”, gyors-polka. Egy kis filigrán, de édes dallamu apróság, pompás hangfestéssel, a melynél csak azt sajnálta a hallgatóság, hogy — rövid volt.

A hangszeres zenei számokon kívül egész bokor énekszám is volt, amelyek közül elsősorban a *Borbély Lili* operett-áriáit emeljük ki, amelyeket tüzzel, sikkes táncok mellett, elragadóan adott elő. Persze, hogy rengeteg tapsot kapott és újra meg újra ráadást kellett adnia.

Megkezdődött az alkalmi nagyvásár

LANTOS Csipkeáruházában Sas-u. 4. Tiszta selyem harisnya minden színben, párja 6 korona

Érces, szép bariton hangon, mély érzéssel énekelt Csokonai-dalokat Székely Gyula, a jeles és előkelő intelligenciájú színművész. A remek szám nagy és általános tetszésre talált, amit az utána fölhangzó taps is bizonyított.

Igen jól sikerült az étlap-quartett is, a melyet Székely Gyula, Kassay Károly, Lévai Farkas Pál és Rózsa Jenő adtak elő. Kitűnő maszkjuk, még kitűnőbb bohóskodásuk hatalmasat emelt a régi kompozíción s egészen újjá változtatta azt. Utána ismét taps, újrázás, — méltán!

Mulattatók és szemet gyönyörködtetők voltak a tánc-duettek. Az egyiket Borbély Lili és Kassay Károly leítették, vidám tréfájú nóták, csapongó jókedv mellett, csapongó jókedvet kelte is.

A másik táncos pár Kállay Károlyné és Rózsa Jenő volt, akik jellegzetesen és könnyedén mutattak be néhány spanyol táncfigurát; őket is zajosan megtapsolták.

Nagy sikert aratott kiváló előadó képességével Lévai Farkas Pál. Előbb a „Modern koldust” alakította valami szépen, miközben a mulattató elem fölött is fentebb állott az igazi művészi fölfogás; aztán ráadásul anekdotákat hallottunk tőle, melyeknek ügyes kiélezésével sok-sok derűtséget szerzett s riadó tapsokat aratott.

Egyike volt az est legszebb számainak Kiss Mariska és Császár Ernő páros jelenete („A kapocs”), melyet oly ügyes, pattogóan friss komikummal játszottak meg, hogy ki nem fogvott a közönség a nevetésből.

Vig-est szempontjából talán mégis legmulatságosabb volt az a ripacs-jelenet, a melyben Kassay Károly, Székely Gyula, Ligeti Vilma és Lévai Farkas Pál remekeltek. Ennek a kitűnően sikerült jelenetnek nevetető hatása alatt ért véget a műsor.

Külföldi dícséret illeti ez est fényes sikeréért Mártonfalvy Györgyvőt, ki az ének- és tánc-számok zongorakíséretét hatalmas tréningre valló fáradhatatlansággal látta el. A legközelebbi vig-est, teljesen új, pompás műsorral a jövő csütörtökön lesz.

Színház

HETI MŰSOR:

PÉNTEK: *Cigányszeretem*, operett. — (B bérlet.)

SZOMBAT: *Kedves Augusztin*, operett. Ujdonság. (C bérlet.)

VASÁRNAP: Este *Kedves Augusztin*, operett. (Kisbérlet.)

A szerb színész sikerei. A háboru elől elmenekült Sztrojanovits Bozsidar szerb színész, aki most családjával Debrecenben nyomorog, ma este föllépett Zilahy Gyula igazgató engedélye és intézkedése folytán a debreceni színházban s a „Parasztbecsület”-ből énekelt több számot. A kellemes magas bariton hangja, kifogástalan éneke nagy tetszést aratott s a közönség többször lelkesen megtapsolta.

Vasárnapi előadások. Vasárnap mint rendesen két előadás lesz. Délután 3 órakor mérsékelt helyárral „Leányvásár” közkedvelt operett. Este rendes helyárral „Kedves Augusztin” operett-ujdonság, itt másodszer.

Édes Augusztin operett ujdonság iránt városszerte nagy érdeklődés mutatkozik. A végtelenül kedves zenéjű operett-ujdonság e hó 11-én, szombaton kerül bemutatásra. Az előadásban részt vesznek Zilahyné S. Vilma, Borbély Lili, Aranyossi Nussi, Falussy István, Kassay Károly, Székely Gyula, Kormos Ferenc, L. Farkas Pál, Szabó Gyula stb.

Faun. A társulat drámai személyzete most készül Faun premierjére. A darabban, mely a budapesti Nemzeti Színháznak állandó műsor darabja, Bérczi Ernőnek jutott a címszerep, mely egyike lesz a legkiválóbb alakításainak.

Apollo
mozgósínház

Igazgató: DEÉSI ALFRÉD.

Polytonos bemenet!

Miklós- és
Piac-utca
sarkán.

Telefon 762.

Ma közkívánatra:

A csikós

Hortobágyi felvétel, életkép 2 felvonásban.
Játszák a „Vigszínház” művészei.

TATA MINT DADA.

Bohózat 1 felvonásban. Főszereplő Verdei Ferenc,
a „Vigszínház” művésze; — és a két órás műsor.

A Magyar Aszfalt és a magyar városok

Egy város keservei

A maga kárán tanul a magyar — mondja a közmondás. Ez esetben azonban a másén akarunk tanulni. Nem kárörvendéssel, hanem testvéri sajnálkozással látjuk a kárt, de tanulni akarunk. Az a más pedig, akinek kárán tanulni akarunk Arad városa.

Tudvalevő, hogy Debrecen városa most áll a burkolási program végrehajtása előtt, az is kialakult közóhaj, hogy a legtöbb utvonalmat aszfalttal borítsák, az is tudott dolog, hogy az eddigi elég kevés, de mégis sokáig jól takarékos aszfaltmunkálatokat a Magyar Aszfalt Részvénytársaság csinálta. — Már rámutattunk arra, hogy ez a társaság eddigi kötelezettségei teljesítésében miként járt el Debrecennel szemben, most nem akarunk ismételni, csak rámutatunk arra a két cikkre, amelyet az „Aradi Közlöny” a vidék egyik legnagyobb és legtekintélyesebb lapja, egy pályázat alkalmából írt a Magyar Aszfaltról.

Ime a két cikk:

I.

„Arad város gazdasági széke ma dél előtt Lócs Rezső gazdasági tanácsnok elnöklésével tartott ülésében felbontotta a Varjassy Lajos-utca burkolására kiírt országos versenytárgyalás alkalmából beérkezett pályázatokat. Ismeretes, hogy a város törvényhatósági bizottsági közgyűlésén milyen elkeseredett harc indult meg a Magyar Aszfalt Részvénytársaság ellen és a közgyűlés a város polgárságának hangulatát ismerve, zajos és erős vita után határozta el, hogy a Varjassy Lajos-utca burkolására oly módon írja ki a pályázatot, hogy azon nemcsak aszfaltgyárak, hanem más burkolási vállalkozók is részt vehessenek. Tette ezt azért, mert hosszú évtizedeken keresztül a monopóliumot élvező vállalkozó a város árát pénzért rossz burkolatot adott és nem teljesítette az utak fenntartását oly módon, mint azt a város jogosan elvárhatta volna. Így történt, hogy a mai versenytárgyalásra a dédelgetett és kedvezményekben részesített Magyar Aszfalt Részvénytársaságon kívül más vállalkozók is jelentkeztek. — A Magyar Aszfalt azonban nem változott, ő a régi maradt és ismét olyan ajánlattal lépett a törvényhatóság elé, amelyről a laikus is megállapíthatja, hogy az direkte a közgyűlés könnyelműségére, felületességére és szakér-

telmetlenségére van alapítva. Mikor a gazdasági székben Lócs tanácsnok felolvasta az említett társulat ajánlatát, maga is kénytelen volt konstatálni, hogy az értelmetlen és a felolvasást meg kellett ismételni, mert olyan burkolt és nyakatekert mondatokba van annak gyengéje foglalva, hogy csak alaposabb tanulmányozás után vehető észre, milyen ravaszul igyekeznek elrejtetni az ajánlkozó a szavak mögé tulajdonképeni célját: a balekfogást.

A multak tapasztalatai után egy cseppet sem lenne meglepő, ha a törvényhatóság arra az álláspontra helyezkednék, hogy a Magyar Aszfalt Részvénytársaságot, a melyből eddig semmi öröme sem volt a városnak, egyszerűen mindenféle pályázattól kizárná. Ehhez joga lenne és azt hisszük, hogy Aradon, de a miniszteriumban is ezer okkal lenne indokolható ez az eljárás. A laikusok ist udják, hogy a Magyar Aszfalt R. T. minden egyes ajánlata a kartellben álló aszfaltvállalatokkal történt előzetes megállapodásnak az eredménye és ha az aszfalt ajánlatok közül az övé a legolcsóbb, még nem jelentheti azt, hogy aszfalttal olcsóbban burkolni nem lehet, mint azt e társaság hajlandó vállalni. Lehet, de csak akkor, ha a város elég erős arra, hogy régi szerelmeivel szakítson és vagy maga veszi házikézbe a kereskedelmi miniszternél, hogy külföldi anyaggal lehessen pályázni és bizonyos, hogy legalább 30 százalékos megtakarítást ér el a város. Amíg ezt nem teszi, addig az aszfalt társaság veszedelmes monopóliuma megtörhető nem lesz.”

II.

A másik cikkben ezek állanak:

Ma egy nagyobb utca burkolására tartottak árlejtést, és ezen az árlejtésen kitűnt, hogy a magyar aszfalttársaság ajánlata — mint mindig, — most is a legsúlyosabb.

Mi nem vagyunk rossz magyarok, de mindenesetre kellemetlen, ha az embernek a hazafiságot ilyen drágán kell megfizetni, amikor viszont a hazai nagybankok semmi-vel se kárpotolják a magyar várost azért, hogy hazai kölesönt vesz igénybe.

Szóval e szerint a város aszfalt dolgában teljesen ki van szolgáltatva egyetlen egy magyar vállalatnak, amely nemcsak hogy vastagon használja ki ezt, de egyenesen rideg és kapzsi, a mikor (a mint ez nemrég egyes utcák aszfaltjának fentartása és javítása körül történt) a város kíván valamit tőle. És a drága, inkuláns és udvariatlan aszfaltvállalat minden újabb utcarendezés árlejtésére a győzelmében előre biztos hadvezér öntudatával jön ide és vele szemben csak üres formáság a többiek pecsétes boritéka.

A külföldi aszfaltot állítólag nem engedi használni a legfőbb fórum, ott leszünk tehát a Magyar Aszfalt Részvénytársaságnál, mint városokat nyuzó szövetkezetnél. — Azok után a méltánytalanságok után, amelyek az aszfalt részvénytársaság a legutóbbi időben Arad városával szemben elkövetett, a kihasználásnak olyan leplezetlen módjával, amelyvel felénk fordul, Aradnak akkor se szabadna ily társasággal szerződést kötni, ha attól kellene tartania, hogy csupaszon maradnak összes kocsiutjai. A most döntésre váró esetben azonban itt vannak a keramit-ajánlatok, (nem is egy, hanem kettő, tehát a verseny kellően érvényesült) és ha a város tényleg el nem halaszthatónak tartja a Varjassy Lajos-utca burkolását, kövessze ki azt keramittal s mellőzze az egyeduralmát kizsákmányoló aszfaltot. Csak egyszer, egyetlen egyszer mutasson erre példát, az ország legtöbbet aszfaltozó városa: a jövőben aztán könnyebben megy. És talán másképp fog a várossal beszélni az aszfalttársaság is. Ha pedig okvetlenül aszfalttal kell a Varjassy Lajos-utcát burkolni, akkor eszközölje ki a város a kormány engedelmét ahhoz a kivételhez, hogy ez alkalmával külföldi ajánlatot vehessen igénybe. Két komoly ok szól e kivétel mellett: az egyik a túl magas ár, a másik pedig egy olyan városnak érdeke, amelyet sokkal job-

ban nyomnak a terhek és kiadások, sem hogy az ő rovására kellene módot adni egy magánvállalatnak, hogy a deficitle egy részét behozza a mi bőrünkön."

Ezekhez a sorokhoz nem kell kommentár. Ezek egymagukban elég tanulságot és utmutatást adnak Debrecennek, mit kell tenni a Magyar Aszfalttal, amely ide bátorodik jönni még újabb föntartási ajánlatokkal. Meg kell még mondani, mit kell tenni?

Újabb gyilkossági merénylet Hajduböszörményben

Támadás a korcsmárosné ellen

Hajduböszörmény község mintha nem tudni szabadulni a véres szenzációk hatása alól. Ugy látszik, ebben a lélekszáma nézve erős községben a közbiztonsági és erkölcsi viszonyok oly gyöngék, hogy azok megváltoztatására sokkal nagyobb áldozatokra van szükség, mint a városi képviselőtestület jónak látja, avagy a szépen fejlődő város anyagi ereje kibírja. Rendőrlétszáma ugyanis a legminimálisabb, míg azok fizetése olyan csekély, hogy azért lelkiismeretes, buzgó rendőri szolgálatot követelni sem lehet. Pedig ha valahol szükség van ilyen lelkiismeretesre és buzgalomra, ez a város elsősorban szorult arra. Mert népe annyira rabja minden bünyös szenvedelemnek, hogy csaknem az egész vármegyét ellátja kétes és megbízhatatlan elemekkel. Melyek odahaza annál szabadabban érvényesülnek, mert a rendőri szemek ereje sem gátolja őket a cselekvésben. Így született tavaly az Angyal-féle rablás, melynek tettesei talán még ma is szabadon járnak, — így lett bünyös egy többszörös családanca: Kiss Gyuláné, aki a férjére emelt fegyvert s így született most a legfrissebb böszörményi bűnügy, melynek tettesei már nem botot vagy revolvert használtak, hanem *maróluggal* akartak operálni s mint a legnagyobb zsványosságok végrehajtói, saját kendőjével akarták megfojtani a segítségért kiáltó áldozatot.

A legfrissebb böszörményi bűnesetről a *Debreceni Független Ujság* munkatársa a következő tudósítást szerezte:

A „szeles-korcsma” lakói.

Van Hajduböszörményben, ebben a nagy kiterjedésű, élettelen városban egy városzéli korcsma, melyet „szeles-korcsma”-nak keresztelt a nép fantáziája, valószínűleg azért, mert a város határában terül s így télen-nyáron keresztül-kasul járja a szél. Afféle hatalmas „vendégfogadó” ez, hatalmas szekér- és lóállással, több vendégszobával, ahol mérsékelt árért izletes, jó polgári kosztot és kvartélyt kaphat a tanyáról térő, vagy vásáros idegen. Azonkívül marhája, lova sem marad fedél nélkül. Szabó Sándornak hívják a tulajdonosát és Lévai Juliannának az asszonyát, akik sem az anyakönyvvezető előtt, sem a papnál nem tettek házassági fogadalmat egymásnak. De azzal látszólag jól élnek, gyarapodnak is, mert a fogadó egyike a város legjobb menetelű üzleteinek. Erre vall, hogy nem csak elegendő cselédséget, de a maguk képmére „iccés”-t is alkalmaztak! Bökő János és ennek bago hiten élő felesége, Székely Julianna személyében. Ezek is bennlaktak a

fogadó épületében. Velük lakott a nő apja is: Székely András.

A fogadósék pár nap előtt kocsisit változtattak és Török Imrénnek hívják az új cselédet. Aki szorgalmas, megbízható embernek látszott, mégis a ház körül új ember lévén, a fogadósne ellenőrizte, vajjon hasznosan végzi-e a rábizott teendőket. Mert a fogadósne nemcsak a konyhabeli teendőket látta el, hanem a veleszületett szorgalom és igyekezetnél fogva olyan gondos háziasszony is volt, aki még a külső gazdálkodás ügyes-bajos teendőit is maga ellenőrizte. Így gyakran éjfél tájt is kinézett az istállóba s már a hajnal sokszor talpon találta téli-időben is.

Tegnap is, hogy kocsis változás volt a házban, hajnali három órákor ébredt a fogadósne, aki meg akart győződni arról, vajjon jól eteti-e a lovakat az új kocsis. Felkelt, felöltözött és a pitvarból kilépett az udvarra. Szürke, ködös, setét éj volt, alig lehetett el látni három lépésre. Mindazonáltal biztos léptekkel, félelem nélkül lépett előre Lévai Julis asszony, akinek nem volt természete a félénkség. Abba az irányba vette útját, ahol az istálló fekiadt.

Alig pár lépést haladhatott, mikor az éj homályából

két sötét alak ugrott hozzá,

egyik nyakon fogta és felpeckelte a száját, a másik pedig valami folyadékot akart beönteneni garatjába. De a vak homályban ezek sem láttak semmit, így az a szándékuk, hogy a folyadékkal az asszony életét kioltsák, nem sikerült úgy, amint tervezték. A folyadék, mely marólug volt, találta ugyan a fogadósne arcát, súlyos égési sebeket is okozott azon, de a sötétben az egyik gazember nem tudta Lévai Julianna szájába önteni. Aki pillanatra sem vesztette el lélekjelenlétét, hanem torkaszakadtából kiáltott segítségért. Ugy látszik hasztalanul, mert senki sem hallotta meg, vagy ha hallotta is, nem jött segítségére senki. Ugy hogy a merénylőknek ideje maradt arra is, hogy a fogadósne fejéről letépjék a kendőt, evvel betömjk a száját s azzal elnémitsák. Mivel pedig az asszony a kimerültségtől és a szenvedett súlyos égési sebektől kinezva összerogyott, a tettesek nyugodtan menekülhettek el, anélkül, hogy valaki üldözne volna őket. A fogadósne pedig egész virradatig hevert eszméletlenül az udvaron, hová csak a reggel beálltával jöttek ki a házbéliek, kik előtt az asszony távolléte fel sem tűnhetett, hisz máskor is ő volt a legkorábban kelő és legserényebb munkás a házban.

Az új kocsis: Török Imre talált rá eszméletlen állapotban s menten lármat ütött. Mire az egész háznép összefutott, orvosért küldtek és a szegény asszonyt ápolás alá vették. Az esetet pedig menten jelentették a csendőrségnek és a rendőrségnek.

Mindjárt az első nyomok hatása alatt súlyos

gyanuokok merültek fel az iccés pár ellen,

akiket őrizetbe is vettek. Kitűnt ugyanis a vizsgálat folyamán, hogy a fogadósne nyugtázásait és segélykiáltásait meghallotta az öreg Székely András is, aki átjött a fiatal párhoz s ezeket figyelmeztette:

— Hé, keljetek fel! Rablók támadtak az asszonyra! Segítsetek!

De sem Bökő András, sem Székely Anna nem akartak mozdulni fekhelyükről és szimulálták az alvást. Pedig bizonyíték van arra, hogy a támadást követő percekben la-

kásuk felől ajtózáras hallatszott s ők a segélykiáltások után jutottak vissza a szobába. Ha tehát szimulálták az álmot, azt csak azért tehették, mert ők lehettek a tettesek.

Külföldben is a vizsgálat során olyan súlyos gyanuokok merültek fel ellenük, hogy a rendőrség a további nyomozást feleslegesnek találta s úgy Bökő Jánost, mint Székely Annát beszállította a debreceni kir. ügyészség fogházába, ahol előzetes vizsgálati fogásba helyezték.

A fogadósne állapota súlyos, de nem életveszélyes.

Gyulai Zsiga.

HIREK

— **Hivatali eskü.** Tudvalevő dolog, hogy Vass Károly dr., Debrecen város közigazgatási gyakornokát és tb. aljegyzőjét díjas közigazgatási gyakornokká nevezte ki a főispán. A nagytehetségű, szimpatikus és széles rétegekben ismert és szeretett tisztviselő a mai tanácsülésen tette le a hivatali esküt, mely után a tanács tagjai és az ismerősök melegen üdvözölték.

— **Tisza afférjei.** Fővárosi tudósítónk jelenti: A Zichy Aladár-féle affér békésen intéződött el. Tisza megbízottai: *Volnich* István báró és *Molnár* Viktor az est folyamán összejöttek Zichy Aladár gróf segédeivel. A gróf segédei, *Rakovszky* István és *Edelsheim-Gyulai* gróf kijelentették, hogy a felüknek tulajdonított hírlapi nyilatkozatok nem fedik az ő szavait, mire az affért jegyzőkönyvvel elintézték. — Abbanmaradt egy másik lovgias ügye is Tiszának. A Ház elnöke ugyanis állítólag a Károlyi-félt párba után kijelentette, hogy neki minden ellenzéki képviselő köszön, még Polónyi Dezső is, de ennek a köszöntését ő nem fogadja. Polónyi Dezső erre *Szmrecsányi* Györgyöt és *Urmánczy* Nándort Nándort küldte Tiszához, aki anélkül, hogy segédeit megnevezte volna, kijelentette, hogy a neki imputált kijelentést nem tette meg és nincs rá semmi oka, hogy Polónyi Dezső köszöntését ne fogadja. Ezzel a kiíentéssel a megbízottak megelégedtek és így ezt az ügyet békésen elintézték.

— **A balkáni bonyodalom.** A balkáni bonyodalom még mindig nem közeledik megoldásához. A nap-nap után tartott béketárgyalások eredménytelenek. A Csataldzsánál tartott tárgyalások sem vezettek eredményre, mert megegyezni itt sem tudtak. A harctéren most rémséges kegyetlenkedéseknek jöttek nyomára. A bolgár és szerb hadseregek olyan vérengzéseket vittek véghez, melyek minden képzelmet meghaladnak. A törökök most a bizonyítékok megszerzésén fáradoznak.

— **Kinevezések.** A m. kir. pénzügyminiszter Acsády László debreceni lakost a nagymihályi kir. adóhivatalhoz ideiglenes minőségű segélydíjas adóhivatali gyakornokká, Winkler József hajduböszörményi adóhivatali gyakornokot pedig ugyanoda ideiglenes minőségű tiszté nevezte ki.

— **Görgei Artur állapota.** Fővárosi tudósítónk jelenti: *Görgey* Arturnak, a nagybeteg tábornoknak állapotában tegnap óta nem állott be semmiféle változás. A beteg az éjszakát nyugtalanul töltötte s állapota állandóan aggodalomra ad okot. Kezelő orvosai ma délben újra megvizsgálták s délután bullettint adnak ki róla.

— **Egy volt államtitkár halála.** Fővárosi tudósítónk jelenti: *Graenzenstein* Béla volt pénzügyminiszteri államtitkár, országgyűlési képviselő, akít a napokban operáltak meg súlyos gégebajával, ma délután 66 éves korában meghalt.

— **Debrecen tanácsa Balogh Jenő dr.** hoz. Debrecen város tanácsa mai ülésén elhatározta, hogy Balogh Jenő drt igazságügyminiszterre való kinevezése alkalmából meleg hangon felirattal fogja üdvözölni. A tanács ezzel is méltányolni akarja Balogh Jenő dr. azon érdemeit, melyeket a debreceni egyetem ügyében kifejtett.

— **Kilépés a Kossuth-pártból.** Fővárosi tudósítónk jelenti: Az ellenzék körében sem egyértelmű a felfogás a legradikálisabb választójog célszerűségéről, hogy a függetlenségi párton is vannak, akik aggódnak, hogy a radikális választójog végzetes rombolásokat fog maga után vonni. Annak bizonyítéka, hogy a mai napon Paizs Gyula rácmási kerület képviselője a Kossuth-pártból kilépett azzal a kifejezett indoklással, hogy a radikális választójognak nem hiva.

— **Kérelem a pápához.** Általánosan tudott dolog, hogy a pápa már jóváhagyta az új magyar g. kath. püspökség fölállítását. Az új püspökséghez néhány románnyelvű községet is hozzácsatoltak, amelyek közgazgatás szempontjából közel fekszenek Hajdudoroghoz. Ezen néhány román község nem régen egyenesen a pápához fordultak, hogy hagyja meg őket továbbra is a román püspökség fenhatósága alatt. A pápa most hozzájárult ehhez a kérelemhez.

— **Leánygimnázium Debrecenben.** Aradról érdekes hírt jelentenek, amelynek lényege Debrecenre is érdeklő. A hír a következő: A városi vezetőség több tagja a napokban a kultuszminiszteriumban járt és tudomást szerzett arról, hogy a kultusz-kormány két éven belül öt leánygimnáziumot állít fel a vidéken. A tervek már teljesen elkészültek és a következő öt város kap majd leánygimnáziumot: Fiume, Arad, Debrecen, Pozsony, Szeged. Fiumében már a múlt év szeptemberében felállították a leánygimnáziumot, az aradi leánygimnáziumra most kerül a sor, úgy, hogy az 1914. szeptember 1-én megnyílik. Az új gimnázium már az első tanévben jogosítva lesz érettségi vizsgálat megtartására.

— **Gyakorlati műhelyi tanfolyam.** A debreceni m. kir. állami fémipari szakiskolán január 13-án egy gyakorlati műhelyi tanfolyam kezdődik, mely főleg épület és műlakatos munkák tanításával foglalkozik. A tanfolyam órái este 7—9-ig tartanak. Tartama 4 hét. Tandíj nincs. — Ugyancsak 13-án este 7 órakor kezdődik az autogén hegesztés begyakorlására szolgáló tanfolyam is, mely különösen az acetylén gázfejlesztő készülék kezelésével és hegesztés gyakorlati betanításával foglalkozik. A tanfolyam előadási órái a fémipariszakiskolában, gyakorlati részben a máv. műhelyében tartatnak. Időtartama 2 hét. Tandíj nincs. Felvilágosítást nyújt a szakiskola igazgatósága. Jelentkezni lehet bármely időben.

— **Adókiivetés.** A városi adóügyi osztály közli az adózó közönséggel, hogy az 1912. évi III. osztályú kereseti adó, s utána járó általános jövedelmi pótdadó és orsz. betegápolási pótdadó, pótkivetési lajstromok elkészültek s azokat az 1883. évi XLIV. t.-c. 16. §-a értelmében e hó 10-ik napjától 17-ik napjáig a városi adóhivatalban 8 napi közzsemelére tették ki. Miről az adóügyi osztály az adófizető közönséget oly felhívással értesíti, hogy e lajstromokat az említett helyen a hivatalos órák ideje alatt bármikor tekintse meg és ha a kivetés ellen alapos kifogásuk volna: felszólalásait a városi adóügyi osztálynál 15 nap alatt annyiával inkább adja be, mivel az e tárgyban később beérkező panaszokat figyelembe venni nem fogják.

— **Baleset munkaközben.** Hegedüs András munkaközben egy csavarékulcs véletlenül szíven vágta, úgy, hogy egyik bal-oldal-bordája törést szenvedett. A mentők lakására szállították.

— **Betörő a padlásán.** Csillag Arthur Hatvan-utca 70. sz. alatti lakos panaszt tett a rendőrségen ismeretlen tettes ellen, aki az elmúlt éj folyamán padlása ajtajáról a lakatot lefeszítette s így a padlásra hatolva, onnan mintegy 100—150 korona értékű fehérneműt ellopott. A rendőrség a nyomozást folyamatba tette.

— **Pályázat kéményseprői állásra** Debrecen szab. kir. város törvényhatóságának belterületén özv. Bánóczy Alajosné kéményseprő mester elhalálása folytán megüresedett a III-ik kéményseprői kerületi állás. A város rendőrkapitánya most pályázatot hirdet erre az állásra, melyre a pályázati kérvényeket Szent Anna-utca 9. sz. alá, Iparügyi osztály I. emelet, 25. sz. szobába kell benyújtani. A pályázathoz csatolandók: Tanoncbizonyítvány, a szakbavágó foglalkozást igazoló munkakönyv, valamint a gyakorlatot igazoló bizonyítvány s végül erkölcsi bizonyítvány.

— **Tolvaj cseléd.** Özv. Kelemen Sámuelné Garai-utca 10. sz. alatti lakos panaszt tett a rendőrségen R. L. cselédje ellen, aki két darab aranygyűrűt, melyeket szolgálatadónője a lakásán felejtett ellopott és azt visszaadni is vonakodik. A rendőrség a hűtlen cseléd ellen az eljárást folyamatba tette.

— **Verekedés.** Bok Gyula 40 éves péksegédet ismeretlen tettesek megverték, mi nek következtében oly súlyos sérüléseket szenvedett, hogy a mentők a kórházba szállították.

— **Hűtlen ügynök.** T. A. helybeli papirkereskedő panaszt tett a rendőrségen Gerő Ferenc volt ügynöke ellen, aki 35 korona hirdetés díjjal nem számolt el neki, ezenkívül pedig több kereskedőtől hirdetés díjakat vett fel a kiadótulajdonos beleegyezése nélkül, miáltal öt mintegy 180 korona erejéig megkárosította. A rendőrség az ügynök ellen az eljárást folyamatba tette.

— **Szerelmi bánat miatt marólugot ivott.** Fesztett arcú leányok között is felcsap néha a romantika. S ott ahol pénzért árulják a szerelmet, a szív néha megcsökönnyösödik és követeli a maga természetes jogát, hogy csak egyért doboghasson. Persze legtöbbször reménytelenül, tulusigázott fantáziával. Amint az Pohanyolecz Etel Tizenháromváros-utcai leány esetében is történt. Aki ma este 10 fillér áru marólugot feloldott és azt megitta. Beszállították a kórházba, ahol ápolás alá vették. Állapota igen súlyos.

— **Halálozások.** A debreceni állami anyakönyvi hivatalnál e hó 8-án délután 4 órától kezdődőleg e hó 9-én délután 4 óráig a következő halálozásokat jelentették be: Molnár Karolin ág. h. ev. 10 éves. Jovanovics Miklós g. kath. 21 éves. Zelenák György r. kath. 32 éves. Groszmann Bertalané Sándor Teréz r. kath. 40 éves. Berkovics Gyula izr. 4 éves. Csapó Margit ref. 2 éves. Boda Eszter ref. 50 éves. Asch Károly r. kath. 6 hónapos. Bukszár József r. kath. 38 éves.

A tenger ajándékának

lehetne a csukamájolajat nevezni. Hogy ez azonban kellően kihasználható legyen, először bizonyos kezelés alá kell venni. A csukamájolajat is meg kell fosztani a Scott-féle eljárás által hátrányaitól, amilyen a nehéz emészthetőség, a kellemetlen szag, a rossz íz, hogy ezáltal élvezhetőbbé, könnyen szedhetővé és izletesebbé legyen. Az így nyert Scott-féle csukamájolaj Emulsióban a közönséges csukamájolaj minden előnye fokozott mértékben megvan, éltványgerjesztő hatással bír, rendkívül tápláló és élvezhető még kényes inyek és gyomornak is. A

SCOTT-féle EMULSIÓ

rendszeres használatánál gyakran rövid idő alatt észlelhető az általános erőgyarapodás. Aki ezt akarja elérni, az határozza el magát és tartson kurát a SCOTT-féle Emulsióval; minél előbb, annál jobb.

Egy eredeti üveg ára 2 korona 50 fillér. Minden gyógyszertárban kapható. Ha ezen lapra hivatkozva 50 fillér értékű bélyeget küld Scott és Bowne G. m. b. H. címre Wlen, VII, akkor egy gyógyszer útján próbapackagot küldünk.

NYILTTÉR. *)

NYILATKOZAT.

Molnár Lajos bátyja Béla jelen volt azon este a Molnár Lajos nyilatkozatának aláírásánál, melyben elismeri, hogy Frank Ede felbujtására sértett meg, egyszersmind a tanu ráírta, hogy „jelen voltam és igazolom, hogy öcsémtől Herman ur az aláírást nem erőszakkal vette.

Molnár Béla.

NYILATKOZAT.

Ezen nyilatkozatról kéziratban nálam bárki is meggyőződhet és ennél fogva becsületbeli kötelességének teszem Frank Edének az ügy bíróság elé vitelét, amennyiben Frank Ede tegnapi nyilatkozatában azzal próbált rám hatni, hogy bíróság elé viszi az ügyet. Nos Frank Ede ur, nem mindig csak szájjal!

Herman Nándor.

*) E rovatban közölttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

Debreczeni butorkészítő asztalosok áruzsarnok szövetkezete
mint az Országos Központi Hitelszövetkezet tagja.

11 968 TELEFON: 968 11

HUNYADY-UTCZA 17/19. SZ.

Felhívja a t. butorvásárló közönség figyelmét kizárólag kisiparos tagjai által készített hálószobák, ebédők, uriszobák valamint kárpitozott butorok óriási választékára; össze nem téveszthetők a Debreczenbe Bécsből beimportált olcsó, silány butorokkal. Az intézet butoraiért a legmesszebbben garanciát vállal; külön felhívja a n. é. vásárló közönség figyelmét tolnai gyártmányu házilag csomózott szm rna szőnyegeire, melyekkel 600 családot foglalkoztat s előállítási árban bocsátja forgalomba.

KÖZGAZDASÁG.

Budapesti értéktőzsde.

Magyar hitel	808 50
Osztrák hitel	619 00
A részletes koronajáradék	84 80
Államvasút	711 —
Jelzálogbank	431 —
Rimamurányi	721 —
Salgótarjáni	74 —
Közuti vasút	683 50

Irányszal:

Magánlezárolási kamatláb:

Bécs 5 $\frac{1}{2}$ %, Berlin 4 $\frac{1}{8}$ % London 4 $\frac{1}{16}$ %.

Budapesti gabonátőzsde.

Szava E. (Strasser és König) debr. bizományos távirati jelentés	11:00
Buda áprilisra	11:00
1913. szept.	10:28
Rosa 1913.	10:79
Zab 1913.	7:48
Tengeri 1918. év május	—
júliusra	—
Tengeri augusztusra	—
Tengeri	—

Készára 5-tel olcsóbb.

Fizetésektelenségek. A bécsi hitelezői védegyelet a következő fizetésektelenségeket jelenti: Goldberger Ignác Homonna, Cifra József Gyergyószentmiklós, Ramazéder és Suhajda Budapest, Garai D. Dezső Budapest, Margit-körut 31., Goldlinger Jakab Budapest, Petőfi-utca 9., Feller Sámuel Komárom, Laufer Gábor Salgótarján, Markovics Hermann Kolozsvár, Schwarcz Jakab Znaim, Reich Ferdinánd Teplitz, Böhm Józsefné Szabadszállás, Blau Albert Ermihályfalva.

A felelős szerkesztő távollétében a szerkesztésért felelős: POSCH DEZSO.

Regény-csarnok. A cloomberi titok.

Irta: CONAN DOYLE.

Fordította: Szebenyei József.

(Folytatás.)

Van okom hinni, hogy sokan még azok között is, akik jól ismerik Indiát és a népeit, azt tartották annak idején Elliotról, hogy pusztá képzeldés műve az egész. Ez a néhány megfakult lap, amit itt küldök önnek, azonban amellett bizonyít, hogy ez nem áll és hogy a tudósainknak el kell ismerniük, hogy vannak törvények és erők, amiket eddig ember nem ismert Európában, de amelyeket jól ismernek és urálnak a buddhista tudós papok.

Nem akarok panaszkodni, jajveszékelní, de annyit elmondhatok, hogy nekem súlyos megpróbáltatások jutottak osztályrészüil. Az Isten tudja csak, hogy emberéletet hideg számításal nem tudnék elvenni, pláne egy öreg ember életét. A vérmérsékletem azonban világleletemben mindig tüzes volt és korlátokat nem ismert és ha elveszítem az önuralmam, sohasé tudom, hogy mit csinállok. Sem a káplár, sem én, egy ujjal sem nyultunk volna Ghoolab Shahhoz, ha nem láttuk volna, hogy a törzsbeli ellenség ott vihogott a háta mögött. Azonban öreg mese ez már és nincs semmi haszna a vitatásnak. Az ég ne adjon még egy szegény embernek ilyen sorsot, mint nekünk.

És most Isten önnel. Legyen jó férje Gabrielnek és ha a huga elég bátor arra, hogy egy ilyen szerencsétlen családba házassodjék, engedje meg neki, hogy a szíve sugallatát kövesse. Van elég vagyonunk, hogy szegény feleségem kényelemben éljen. Ha követni fog engem a sírban, úgy óhajtom, hogy a vagyon egyformán osztassék meg a gyermekeim között. Ha meghallotta, hogy eltűntem, ne sajnáljon, hanem gratuláljon.

Az ön szerencsétlen barátia:

John Berthier Heatherstone.

A levelet letettem az asztalra és sietve vettem a kezembe a papírcsomagot, amely ott feküdt az asztalon.

Már a szélei rongyosak voltak, a ragasztó ott látszott meg a papirosszeleteken, egy-egy cérnafonal lógott róluk, ami azt igazolta, hogy egy összevarrott könyvből tépték ki. A tinta, amivel íródott, már elhalvánvult némileg, de az első oldalon keresztül nagy, bátor írásjegyekkel valószínűleg későbbi időből, ez volt olvasható:

J. B. Heatherstone hadnagy naplója.

A thull-völgyi tartózkodása idejéből.

1841 őszén.

Alatta pedig ez volt olvasható:

„Ez a kivonat tartalmazza az 1841. évi október első hetében történt eseményeket a Terada-zakadéknál lefolyt csatározást és Ghoolab Shah halálának történetét.”

Az elbeszélés itt fekszik előttem és szó szerint írom le. Van benne néhány vonatkozás, ami nem tartozik szigorúan a tárgyhoz, de azért jobbnak láttam szó szerint közölni mégis, mint egyes részleteket kiszakítani belőle.

XV. FEJEZET.

John Berthier Heatherstone naplója.

Thull-völgye, 1841. október 1. Az ötödik Bengál- és 31-ik királynő-nyalozezred kezesztülvonult ma reggel a határ felé való útjában. A bengálokkal ebédeltem. Hazulról az a hír érkezik, hogy a királynő élete ellen kétszer is követtek el merényletet félőrült emberek, Francis és Bean.

Nehéz télnak ígérkezik a beálló hideg idő. A hóvonal ezer lábnyira sülyedt a csucok alatt, de az utak azért még hetekig járhatók lesznek. És ha nem is lennének járhatók, anynyi élelmiszer-raktárt állítottunk fel mindenfelé, hogy Pollock és Nott könnyen kitarthat-

ják bármédig is az ellenséggel szemben. Őket nem éri majd ugyanaz a sors, mint Elphinstone seregét. Egy ilyen tragédia elég egy évszázadra.

Én és Elliott a tüzéségtől, ketten vagyunk felelősek husz mértföldnyi távolságig a közlekedés biztonságáért, a völgy szájától a Lotari-hid felénk eső oldaláig. Goodenough, a lövészek parancsnoka felelős a tulsó oldalon és Herbert Sidney alezredes az utászostálytól, mindkét rész fölött gyakorol felügyeletet.

A csapatunk nem elég erős arra a feladatra, amit végeznie kell. Fél századom van és a saját ezredünk fele, ezenkívül a szakasz sower-lovas, akiknek a sziklák közt semmi hasznát nem vehetem. Elliotnak három ágyuja van, de jó néhány emberét a kolera ledöntötte és semmi kétség az iránt, hogy alig néhány embere tehet szolgálatot. (Jegyzet. Kolera ellen caspicum. — Megpróbáltam.)

Viszont minden küldönc el van látva a maga őrző kíséretével, bár néha ez is borzasztóan csekély. Ezek a völgyek és szakadékok, amelyek kiágaznak a fő utvonatra, tele vannak Aírídisekkel és Pathanokkal, akik bátor rablók és vallásos, fanatikus emberek is egyuttal. Csodálom, hogy nem ütnek raita valamelyik karavánunkon. Kirabolhatnák őket és visszatérhetnének a hegyi erősségeikhez, mielőtt közbeléphetnénk, vagy utolérhetnénk őket. Csak a félelem tartja vissza őket.

Ha rajtam állana, minden szakadék bejáratánál egyet felakasztanék, hogy intő példaul szolgáljon a többieknek. Valóságos ördögtipusok, ha rájuk néz az ember. Nagy orruak, teli ajkuak és borzas hajuk van, amellettt sátni vigyorgás ill az arcukon. A határról ma semmi hír.

Október 2. — Mégis kérem kell Herberttől még egy századot legalább. Biztos vagyok benne, hogy a közlekedés megakad, ha valami komoly támadás ér bennünket.

(Folvt. köv.)

12027—1912. tksz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A debreczeni kir. törvényszék mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy a Korona Takarékos és Hitelszövetkezet végrehajtónak, Balogh Ferenc végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében az árverést elrendelte a debreczeni kir. törvényszék területén levő, a debreczeni 2812. sz. tjkben A 12995. hrsz. a. felvett, a Balogh Ferenc neven álló, Erzsébet-ut 32. sz. a. fekvő házassudvarra 12100 korona ezennel megállapított kikiáltási árban és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1913. évi január hó 25 napján délutáni 9 órakor e kir. törvényszék árverési termében megtartandó nyilvános árverésen a kikiáltási ár felén alól eladatni nem fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Az, aki az ingatlanért a kikiáltási ár nál magasabb ígéretet tett, ha többet ígérni senki sem akar, köteles nyomban a bánatpénzt az általa ígért ár 10%-áig kiegészíteni, különben ígérete figyelmen kívül marad és nyomban folytatandó árverésen részt nem vehet.

Debreczen, 1912. évi október hó 16.

Fülep Károly, s. k., kir. tjegyző.

Aspirin (a közismert fájdalomcsillapító szer)

Minthogy az Aspirin helyett sokszor pótszereket adnak, sziveskedjék Aspirint csak,

Aspirin-Tabletta

formában az alábbi rajznak megfelelő eredeti csomagolásban (1 üveg-cső 20 félgrammos tablettával ára K. 1,20) vásárolni.

Minden tablettán rajta van az Aspirin szó.

PALMA

valódi

KAUCSUK-CIPŐSAROK DOBOZA.

MINŐSÉGE: ARANY

Gyomorgörcs, kólíka, étvágytalanság és általában gyomorbetegségeknel a legkitünőbb háziszser a

Hollandi

Gyomorcsseppek

Egy üveg ára 40 fillér.

Kapható

Mihalovits Jenő

gyógyszertárában Debreczenben.

Friedmann Sámuel
bádogos és vízvezeték-szerelő

:: műhelyét áthelyezte ::

József kir. hercegej-u. 60. szám alá, ahol mindennemű vízvezeték-, épület- és műbádogos munkákat jutányosan készít bádogos mesterek részére is.

ARANYBÁNYA.
Önálló ekzisztenciát szerezhet igyekvő miember vagy hölgy egy szétküldési hely

flókvezetője
gyanánt. Evi kereset 6000—8000 korona. Szigoruan szükséges dolog, mindentinek alkalmas, akár falon, akár városban lakik. Bolthelyiség nem szükséges. Hivatásának felhagyása nélkül melékfoglakozással üzethető. Tudakozódhani az életleírás közlése melle t. „Fillaletter Nr. G. 121.” alatt. Annoncen-Expedition „Propaganda” Wien, XIII/8.

Tiszta agyagból készült szép piros

cserép, fali téglá

és legszebb nyersfalazati és

kémény-téglá

csak a

Karczagi

agyagiparnál

Karczagon szereshető be.

10 szög 50 fillér, azontul minden szög 5 fillér, a legkisebb hirdetés 50 L.

APRÓ HIRDETÉSEK

Vasárnap betűből szedve minden szög 14 fillér. Apró hirdetések előre fizetendők.

Levelezés

Házassulandók figyelmébe! Férjet keresnek: 28 éves vagyonos, csinos orosz hölgy, 22 éves német árva 400,000 korona vagyonnal, 18 éves egyedül álló porosz k. a. 100 000 vagy., 38 éves független gyermektelen özvegy 120,000 kor. vagyonnal, számos vagyonos magyar hölgy, gazdag amerikai hölgyek és sok száz vagyonos hölgy Európa egyéb országaiból. Komoly érdeklődőknek (ha vagyontalanok is) díjtalan felvilágosítást ad Schlesinger, Berlin 18.

Különféle

KARLSBADI kétszersült eredeti Sprudel vízzel készült, 1 csomag 70, vagy 35 fillérért kapható a Deutsch üzletekben.

Gyermekjátékok, franciababák, babakocsi, hintalovak, plüss- és posztó-állatok, társasjátékok, porcellánedények, chinaezüst ajándéktárgyak legnagyobb választékban mesés olcsón, Schwarz M. L.-nél Piac-utca 52., a megyeház mellett.

gy női íróasztal és egy fehér új vaságy eladó József kir. herceg-utca 21.

Jégverem kiadó. Értekezhetni Piac-utca 29.

Ki szép és tartós c... t óhajt venni vagy rendelni az bizalomra... keresse fel Falusi Károly polgári és katonai cipész mestert. Csanó-u. 41.

Vízvezeték, csatornázás, központi fűtéseket szakszerű kivitelben jótállás mellett. Tervrajzot és költségvetést díjtalanul készítenek. Házak évi iókarban tartását csekély díjazásért elvállalom. Gvènes Antal. Miklós-utca 29. sz. Telefon szám 379.

Weisz Ferencz gépüzemre berendezett asztalos műhelye. Modern konyha és előszoba berendezések készen is kaphatók. József kir. herceg-u. 7. Telefon 10-90.

Telefon-könyvecskék, csakis Debrecen és ezen hálózathoz tartozó községeket tartalmazók, felakasztható zsinórral, mai napig lezárva, 40 fillérért kaphatók lapunk kiadóhivatalában.

Lópokrócok, kocsitakaró-ponnyvák. legolcsóbban Fohn József zsáküzletében. Kereskedelmi és Iparkamara bérpalota. (A kir. törvényszék mellett.) Telefon 492.

360 oldalas képes, nagy címtárral ellátott naptárunkat újonnan belépő előfizetők megkapják kiadóhivatalunkban. Piac-u. 49. szám alatt.

Házak-Telkek

Bocskay-kertben 7 hold szőlő. elköltözés miatt, kedvező fizetési feltételek mellett. féiholdas részletekben is. eladó. Értekezni lehet Hadházy Dezsőnél. József kir. herceg-utca 33.

1913. évi január hó 15-én kezdődő „Leltározás” előtt

az összes raktáron levő áruk mélyen leszállított árban szerezhetők be

Halmágyi Sámuel

fő- és fióküzleteiben Piac-utca.

Nagy raktár, :: dus választék

Plüsch kabátok, Bundák, Raglanok, Szőrme kabátok, Pongyolák, Blouzok, estélyi ruhák, costümök és mindenemű szőrme árukban.

Leszállított olcsó árak minden osztályban.

Menyasszonyi kabátoknál nagy árengedmény.

Donogán és Somossy

DEBRECZEN, Kistemplombazár

Menyasszonyi kelengyék,

szőnyegek, függönyök, ágy- és asztalterítők, flanel takarók nagy raktára.

Olcsó árak! :: Előzékeny kiszolgálás!

945 945 945

945 945 945

TELEFON: 945.

SZÉN ÉS TŰZIFA
legolcsóbban

Szügyi Sándornál,
„Hungária“-malom mellett.

945 945 945

945 945 945

Megbecsülhetetlen

és megfizethetetlen gyógyszerül szolgáló **rheuma, köszvény, húg- és okta hasogatódás, nyilallás** és szuródásoknál a kiváló hatású

Csillag növénysszesz.

Hírét és közkedveltségét különösen annak köszönheti, hogy fent nevezett bajoknál kitűnő hatása van és már rövid idei használat után javulás és gyógyulás áll be.

Gyomorgyengeség, szélgörcs, tejfajás, köhögés, mellszorulás és több naponként előforduló bajnál :: kipróbált hatása van a ::

„Stella növény essentia fluid“-nak
1 üveg ára 40 fillér.

Mindkét kitűnő gyógyhatású szer több évi tapasztalás és kipróbálás után került forgalomba. Kiváló hatásuk rendkívül kedvelté és ismerette tette ugyannyira, hogy a legelterjedtebb házi szereknek tekinthetők.

Kapható a készítő REICHARD SÁNDOR **Csillag gyógyszerárában** Debreczen, Arpad-tér.

! Halcsontnélküli fűzők !

Francia reform szabású fűzők mérték szerint 2 nap alatt legpontosabban készíttetnek. :: Női kiszolgálás.

Schön Sándornál Debreczen, Piac-utca 14. Csapó-utca sarok.

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Piac-utca 49. a főpostával szemben.